تحلیل

قیمت نفت به قله ۷ ماهه نزدیک شد

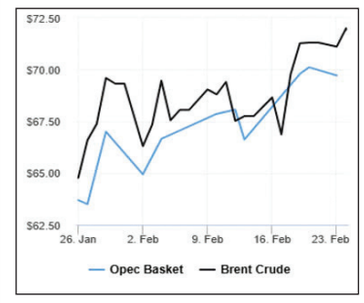

قیمت نفت در معاملات روز سه‌شنبه بازار آسیا در حالی افزایش یافت و به بالاترین حد خود در هفت ماه گذشته نزدیک شد که معامله‌گران در آستانه دور دیگری از مذاکرات هسته‌ای ایران و امریکا، ریسک‌های ژئوپلیتیکی را ارزیابی می‌کنند و در عین حال، عدم قطعیت سیاست تجاری واشنگتن، به‌نگرانی‌های گسترده‌تر افزوده است. به گزارش ایسنا، قیمت آتی نفت برنت با ۵۹ سنت معادل ۰.۸ درصد افزایش، به ۷۲ دلار و هشت سنت در هر بشکه رسید، در حالی که قیمت آتی نفت امریکا با ۵۷ سنت معادل ۰.۹ درصد افزایش، به ۶۶ دلار و ۸۸ سنت در هر بشکه رسید. نفت برنت در بالاترین سطح خود از ۳۱ جولای معامله می‌شود، در حالی که نفت خام امریکا در بالاترین سطح خود از اول آگوست قرار دارد. پریانکا ساچدوا، تحلیلگر ارشد بازار شرکت «فیلیپ نووا» گفت: در این مرحله، ژئوپلیتیک به وضوح بیشترین تاثیر را بر قیمت نفت دارد و ثبات فعلی عمدتا ناشی از پیش‌بینی است تا کاهش واقعی عرضه. بدر البوسعیدی، وزیر خارجه عمان، روز یکشنبه اعلام کرد که ایران و امریکا، روز پنجشنبه، دور سوم مذاکرات هسته‌ای را در ژنو برگزار خواهند کرد. تونی سایکامور، تحلیلگر بازار نفت، در یادداشتی به مشتریان خود گفت: «نفت خام در بالاترین سطح محدوده معاملاتی ۵۵ تا ۶۶.۵۰ دلار که شش ماه گذشته مشاهده شده، باقی مانده است. شکست پایدار بالای این محدوده، راه را برای افزایش بیشتر به سمت ۷۰ تا ۷۲ دلار باز می‌کند. برعکس، نشانه‌های کاهش تنش احتمالا به بازگشت قیمت به سمت ۶۱ دلار منجر خواهد شد.» در حوزه سیاست تجاری، دونالد ترامپ، رییس جمهور امریکا، پس از لغو تعرفه‌های اضطراری توسط دیوان عالی کشور، روز دوشنبه، به کشورها در مورد عقب‌نشینی از توافق‌های تجاری اخیرا مذاکره شده با امریکا هشدار داد و گفت که طبق قوانین تجاری مختلف، آنها را با عوارض بسیار بالاتری مجازات خواهد کرد. تحلیلگران بانک «یو او بی» در یادداشتی برای مشتریان خود گفتند: «ترامپ با دور جدیدی از افزایش تعرفه‌ها، عدم اطمینانی را برای رشد جهانی و افزایش تقاضا ایجاد کرد.» بر اساس گزارش رویترز، ترامپ روز شنبه گفت که تعرفه موقت واردات از همه کشورها به امریکا را از ۱۰ درصد به ۱۵ درصد افزایش خواهد داد که حداکثر سطح مجاز طبق قانون است.

خبر

۱۵۷ شهر در وضعیت تنش آبی

وزیر نیرو از شرایط تنش آبی و اجرای پروژه‌های اضطراری در ۱۵۷ شهر ایران خبر داد. به گزارش تسنیم، عباس علی آبادی، وزیر نیرو در جمع خبرنگاران اظهار داشت: کشور در حال ساختن بیشتر است؛ به‌زودی جشن عبور از مرز ۱۰۰ هزار مگاوات نیروگاه را خواهیم گرفت. وی افزود: شبکه برق ایران آنقدر قدرتمند می‌شود که بزرگ‌ترین شبکه برق غرب آسیا خواهد بود. وزیر نیرو با بیان اینکه «پاییز خوبی را بدون خاموشی پشت سر گذاشتیم»، گفت: زمستان به مراتب بهتری را داشتیم و زمستان را نیز بدون خاموشی پشت سر گذاشتیم و داریم خودمان را برای بهار آماده می‌کنیم و فکر می‌کنم بهار خوبی را هم در پیش داریم. وی ادامه داد: ناترازی محصول دو طرف تولید و مصرف است، در سمت مصرف مردم برای نخستین‌بار آنچنان خوب مصرف کردند که در بخش آب به ازای هر نفر ۲۵ لیتر کمتر آب مصرف کردیم و در بخش برق هم ۳ درصد کمتر از سال گذشته برق مصرف کردیم. وزیر نیرو خاطرنشان کرد: یعنی به‌جای آنکه ۶ تا ۸ درصد رشد در بخش مصرف برق داشته باشیم، با ۳ درصد کاهش مصرف برق مواجه بودیم که صمیمانه از مردم قدردانی می‌کنم. وی افزود: ما در تابستان برنامه‌ریزی‌های ما به این شکل است که ۶ یا ۷ هزار مگاوات نیروگاه جدید اضافه شود که تاکنون بخش زیادی از آن انجام شده، اقدامات خوبی در بخش هوشمندسازی در حال انجام است و اگر همکاری مردم را داشته باشیم، وضعیتی به مراتب بهتر از سال قبل را در تابستان ۱۴۰۵ خواهیم داشت. علی آبادی تصریح کرد: به‌سمتی می‌رویم که شبکه ما آنچنان قدرتی پیدا کند که دوباره صادرات برق کشور هم رونق بگیرد. وی ادامه داد: در بخش آب هم پروژه‌های متعددی در حال انجام است، سدهای متعددی در هفته‌های اخیر افتتاح شده، در خطوط انتقال آب هم برای کشاورزی، هم صنعت و هم شرب موفقیت‌های بسیار زیادی داشتیم. وزیر نیرو با اشاره به افتتاح پروژه‌های وسیع آبرسانی روستایی گفت: بالاترین رده را در سطح جهانی در آبرسانی به بخش روستایی داریم. وی افزود: در دوران سختی واقع شده‌ایم، ۵ سال خشکسالی را پشت سر گذاشتیم، استان تهران در وضعیت آبی خوبی نیست، استان اصفهان هم در وضعیت مناسبی نیست و نیازمند همکاری مردم است. علی آبادی با بیان اینکه یک رکورد استثنایی برای انتقال آب از طالقان به سمت تهران در یک زمان کوتاه داشتیم، گفت: واقعیت این است که در شرایط بسیار سخت تنش آبی هستیم، تعداد ۱۵۷ شهر در وضعیت تنش و وضعیت اضطراری هستند که پروژه‌های مهمی را طراحی کرده‌ایم و تلاش می‌کنیم که مشکلی پیش نیاید؛ اگر همگرایی مردم را داشته باشیم، بدون مشکل شرایط سخت را سپری می‌کنیم.

گزارش «تعادل» از روایت پنهانِ هدررفت در سرزمین تشنه

وقتی آب بی‌صدا نشت می‌کند

در سرزمینی که سال‌هاست با کم‌بارشی، افزایش دما و تداوم خشکسالی دست‌وپنجه نرم می‌کند، هر قطره آب حکم طلا را دارد. ایران که در کمربند خشک و نیمه‌خشک جهان قرار گرفته، امروز بیش از هر زمان دیگری با چالش مدیریت منابع آبی روبه‌رو است. با این حال، پرسش مهمی که افکار عمومی را درگیر کرده، این است: «هدررفت واقعی آب در کشور چقدر است؟» آیا همان ۲۵ تا ۳۰ درصدی است که سال‌ها در گزارش‌ها تکرار می‌شود یا عددی متفاوت در پس این آمارها پنهان مانده است؟ آنچه در سال‌های اخیر به عنوان «هدررفت ۲۵ تا ۳۰ درصدی آب» مطرح می‌شود، در واقع به شاخصی به نام «آب بدون درآمد» اشاره دارد؛ مفهومی که با «هدررفت فیزیکی» یکسان نیست. به گفته عیسی بزرگ‌زاده، سخنگوی صنعت آب، آب بدون درآمد شامل سه بخش است: هدررفت فیزیکی ناشی از نشت و شکستگی شبکه، برداشت‌های غیرمجاز پیش از کنتور و نیز مصارف مجاز اما فاقد درآمد مانند تحویل آب به برخی مراکز عمومی و فرهنگی. بر این اساس، اگر سهم برداشت‌های غیرمجاز و معافیت‌های قانونی را از این عدد جدا کنیم، میزان «هدررفت فیزیکی واقعی» آب در کشور حدود ۱۵ درصد برآورد می‌شود؛ رقمی که در تهران حتی به حدود ۱۰ درصد می‌رسد. با این حال، این میانگین کشوری تصویری یکدست ارایه نمی‌دهد، زیرا در برخی شهرها و به‌ویژه در بافت‌های فرسوده، میزان نشت و اتلاف آب به‌مراتب بالاتر است. بخش قابل توجهی از شبکه‌های توزیع آب شهری در ایران عمری بین ۶۰ تا ۷۰ سال دارند. لوله‌هایی که در دهه‌های گذشته نصب شده‌اند، امروز زیر فشار توسعه شهری، افزایش جمعیت و تغییرات اقلیمی، فرسوده و آسیب‌پذیر شده‌اند. در چنین شرایطی، ترک‌های ریز و شکستگی‌های پنهان، آب را پیش از رسیدن به مصرف‌کننده از مدار خارج می‌کند. کارشناسان حوزه آب معتقدند که در بسیاری از مناطق، توسعه شهرها با نوسازی زیرساخت‌ها همگام نبوده است. شهرها گسترش یافته‌اند، ساختمان‌ها قد کشیده‌اند، اما شبکه‌های آبرسانی همان‌هایی مانده‌اند که دهه‌ها پیش طراحی شده بودند، شبکه‌هایی که نه برای جمعیت امروز ساخته شده‌اند و نه برای تاب‌آوری در برابر تنش‌های اقلیمی. با وجود آنکه بخشی از هدررفت به فرسودگی زیرساخت‌ها بازمی‌گردد، اما کارشناسان سهم مدیریت را نیز در این میان پررنگ می‌دانند. نبود سامانه‌های دقیق پایش، کمبود تجهیزات پیشرفته نشت‌یابی، تاخیر در تعمیرات و ضعف در مدیریت تقاضا، از جمله عواملی است که باعث می‌شود نشت‌های کوچک، به بحران‌های بزرگ تبدیل شوند. در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته، فناوری‌های هوشمند با حسگرهای دقیق، کوچک‌ترین افت فشار را ثبت و محل نشت را مشخص می‌کنند. اما در تهران و دیگر کلانشهرهای کشور، بهره‌گیری از این فناوری‌ها هنوز محدود است. نتیجه آن است که گاه هفته‌ها یا حتی ماه‌ها طول می‌کشد تا نشتی پنهان در زیر آسفالت شناسایی و برطرف شود؛ نشتی‌ای که در این مدت هزاران مترمکعب آب را هدر داده است. بر اساس اعلام رسمی، میزان هدررفت فیزیکی آب در تهران حدود ۱۰ درصد است؛ رقمی پایین‌تر از میانگین کشوری. این عدد نشان می‌دهد که در سال‌های اخیر اقداماتی برای بهبود وضعیت انجام شده است. با این حال، تهران نیز با چالش جدی بافت‌های قدیمی روبه‌رو است. در مناطقی که شبکه لوله‌کشی به دهه‌های ۴۰ و ۵۰ خورشیدی بازمی‌گردد، احتمال شکستگی و نشت به‌مراتب بیشتر است. از سوی دیگر، گستردگی شهر و پیچیدگی شبکه توزیع باعث می‌شود که پایش و مدیریت آن نیازمند سرمایه‌گذاری مستمر و فناوری‌های به‌روز باشد. بدون چنین رویکردی، حتی همین عدد ۱۰ درصد نیز ممکن است در سال‌های آینده افزایش یابد. گرچه موضوع این گزارش بر هدررفت شبکه‌های توزیع شهری متمرکز است، اما نمی‌توان از نقش کشاورزی سنتی در اتلاف منابع آب چشم پوشید. استفاده گسترده از آبیاری غرقابی و روش‌های کم‌بازده باعث می‌شود بخش قابل توجهی از آب پیش از آنکه به ریشه گیاه برسد، تبخیر یا در خاک نفوذ عمیق کند. در کشوری که بیش از ۸۰ درصد مصرف آب در بخش کشاورزی است، اصلاح الگوی آبیاری می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در کاهش فشار بر منابع آبی داشته باشد. هدررفت آب تنها به معنای از دست دادن چند لیتر آب در یک لوله ترک‌خورده نیست. هر مترمکعب آبی که به هدر می‌رود، پیش از آن هزینه استخراج، انتقال و تصفیه را بر دوش اقتصاد کشور گذاشته است. بنابراین اتلاف آب، اتلاف سرمایه ملی نیز هست. ادامه این روند می‌تواند به افت سطح آب‌های زیرزمینی، افزایش هزینه‌های تامین آب، تشدید تنش‌های اجتماعی در مناطق کم‌آب و حتی تهدید امنیت غذایی منجر شود. در شرایطی که بسیاری از دشت‌های کشور با بحران فرونشست زمین مواجهند، هر میزان صرفه‌جویی در شبکه‌های توزیع می‌تواند از فشار بر منابع زیرزمینی بکاهد. طبق برنامه‌ریزی‌های انجام‌شده، سالانه حدود ۲۰ درصد از خطوط فرسوده باید نوسازی شوند؛ هدفی که تحقق آن نیازمند تخصیص بودجه کافی و جذب سرمایه‌گذاری دولتی و خصوصی است. بدون شتاب‌بخشی به این روند، فاصله میان فرسودگی و نوسازی هر سال بیشتر خواهد شد. در کنار نوسازی فیزیکی، توسعه سامانه‌های هوشمند مدیریت شبکه، نصب کنتورهای دقیق، ارتقای سامانه‌های پایش فشار و اجرای برنامه‌های جامع مدیریت تقاضا، می‌تواند سهم هدررفت را کاهش دهد. تجربه جهانی نشان می‌دهد که کاهش حتی چند درصدی تلفات آب، در مقیاس ملی به معنای صرفه‌جویی میلیون‌ها مترمکعب آب در سال است.

پاسخ به پرسش ابتدایی روشن است: هدررفت فیزیکی واقعی آب در کشور حدود ۱۵ درصد و در تهران نزدیک به ۱۰ درصد است. اما این اعداد نباید موجب آسودگی خاطر شوند. در کشوری با اقلیم خشک، حتی یک درصد هدررفت نیز قابل اغماض نیست.

امروز مساله آب، تنها یک موضوع فنی یا مدیریتی نیست؛ مساله‌ای راهبردی و مرتبط با امنیت ملی است. اگرچه تفکیک دقیق مفاهیم آماری می‌تواند تصویر شفاف‌تری از وضعیت ارایه دهد، اما آنچه اهمیت دارد، حرکت سریع و هماهنگ برای کاهش همین ۱۵ درصد است. زیرا در سرزمین تشنه، هر قطره‌ای که بی‌صدا نشت می‌کند، فرصتی است که دیگر بازنمی‌گردد.

اتصال سهمیه بنزین به کارت بانکی؛ افزایش شفافیت برای جلوگیری از قاچاق سوخت

کارشناس مسائل انرژی، با ارزیابی طرح انتقال سهمیه سوخت به کارت بانکی، این اقدام را بسترساز افزایش شفافیت، کاهش قاچاق و امکان اجرای سیاست‌های عادلانه قیمتی دانست و تاکید کرد: موفقیت این کار در گرو هماهنگی نهادهای مرتبط در بخش انرژی است.

احسان حسینی در گفت‌وگو با ایرنا، درباره طرح انتقال ۱۰۰ درصدی سهمیه سوخت به کارت بانکی اظهار داشت: این اقدام از دو جنبه دارای فایده است؛ نخست اینکه به افزایش سرعت سوخت‌گیری منجر می‌شود به گونه‌ای که شهروندان هنگام مراجعه به جایگاه به جای استفاده همزمان از کارت سوخت و کارت بانکی، تنها با یک کارت بانکی می‌توانند سوخت‌گیری را انجام دهند و همزمان سهمیه بنزین کسر و مبلغ نیز تسویه شود.

وی افزود: شاید در نگاه اول این موضوع چندان مهم به نظر نرسد، اما در عمل تسهیل قابل توجهی ایجاد می‌کند.

وی در ادامه گفت: جنبه دوم اجرای این طرح که اهمیت بیشتری دارد، افزایش شفافیت و نظارت‌پذیری است. با اتصال سهمیه بنزین به کارت بانکی هر فرد و در واقع پیوند آن با کد ملی، امکان نظارت دقیق‌تر فراهم می‌شود؛ مساله‌ای که می‌تواند چندین فایده مهم برای کشور داشته باشد. حسینی با اشاره به نخستین فایده این طرح که امکان تحلیل دقیق رفتار مصرفی مشترکان در مناطق مختلف کشور است، بیان کرد: با اجرای این طرح، کارت‌های سوخت جایگاه‌ها حذف و تراکنش‌های غیرشفاف سوخت‌گیری از بین می‌رود. در نتیجه داده‌هایی در اختیار وزارت نفت قرار می‌گیرد که از طریق تحلیل آنها می‌توان میزان نیاز سوخت در زمان‌ها و مناطق مختلف را برآورد کرد و بر اساس آن، بنزین را به موقع به انبارها و سپس به جایگاه‌های دارای تقاضای پیش‌بینی‌شده منتقل کرد. این موضوع می‌تواند از بروز کمبودهای مقطعی و صف‌های طولانی در برخی مناطق جلوگیری کند. وی ادامه داد: با توجه به ناترازی بنزین و رشد بالای مصرف، این طرح می‌تواند به بهبود لجستیک توزیع سوخت کمک کند. این کارشناس حوزه انرژی ادامه داد: فایده مهم دیگر، افزایش شفافیت و جلوگیری از قاچاق است؛ بخش قابل توجهی از قاچاق بنزین از طریق کارت‌های سوخت صورت می‌گیرد که بعضا به مناطق مرزی منتقل می‌شوند. با اتصال سهمیه به کارت بانکی و کد ملی، شفافیت افزایش یافته و زمینه قاچاق محدود می‌شود؛ در حالی که برآوردها از قاچاق روزانه ۵ تا ۱۰ میلیون لیتر بنزین حکایت دارد. وی به این نکته نیز اشاره کرد که در حال حاضر مواردی وجود دارد که کارت سوخت خودرو به نام مالک واقعی نیست، اما با اجرای این طرح، سهمیه مستقیما به فرد متصل شده و این مسیرهای سوءاستفاده نیز مسدود می‌شود. حسینی با بیان اینکه یکی دیگر از کارکردهای این طرح فراهم شدن امکان و بستر اجرای سیاست‌های قیمتی متنوع است، گفت: با اتصال سهمیه بنزین به کارت بانکی و کد ملی، می‌توان آن را به دهک درآمدی افراد نیز مرتبط کرد. در این صورت بستر اجرای قیمت‌گذاری پلکانی یا مدل‌های مختلف تخصیص بنزین فراهم می‌شود؛ به گونه‌ای که افراد با مصرف بالا اما درآمد پایین همچنان از یارانه بهره‌مند شوند و در مقابل، افراد با درآمد بالاتر یا مصرف کمتر، قیمت واقعی‌تری پرداخت کنند. این رویکرد می‌تواند به توزیع عادلانه‌تر یارانه بنزین کمک کند.

وی تاکید کرد: اجرای مدل‌های پلکانی یا سایر طرح‌های مبتنی بر این زیرساخت می‌تواند به کاهش مصرف بنزین نیز منجر شود. هرچند برخی این طرح را مقدمه آزادسازی قیمت می‌دانند، اما این زیرساخت می‌تواند مبنای اجرای سیاست‌های متنوعی باشد و الزاما به معنای آزادسازی قیمت نیست. به هر حال، برای جلوگیری از قاچاق و بهبود توزیع، دسترسی به چنین داده‌هایی ضروری است. این کارشناس درباره مهم‌ترین مانع اجرای طرح گفت: چالش اصلی، هماهنگی بین دستگاهی است. اجرای موفق نیازمند همکاری نهادهای مختلف و اتصال داده‌ها و زیرساخت‌ها به یکدیگر است. حسینی ادامه داد: علاوه بر این، هنوز تصمیم نهایی درباره سیاست بنزین اتخاذ نشده و طرح‌ها و ایده‌های مختلف مطرح می‌شود، اما نبود یک تصمیم‌گیر مشخص موجب کندی پیشرفت در حوزه اطلاعات انرژی شده است. با وجود این، مانع اجتماعی جدی برای اجرای طرح وجود ندارد و در صورت وجود اراده و تصمیم‌گیری مشخص، قابلیت اجرا خواهد داشت. وی با بیان اینکه می‌توان در حوزه انرژی به نحوی عمل کرد که شوک به زندگی مردم وارد نشود، خاطرنشان کرد: تجربه تعرفه‌گذاری پلکانی در بخش گاز نشان می‌دهد قبوض بسیار بالا عمدتا برای اقشار مرفه صادر شده و شوک عمومی ایجاد نکرده است. بنابراین نحوه طراحی و اجرای سیاست پس از ایجاد زیرساخت‌های لازم در این کار تعیین‌کننده است.

فرآیند تامین گاز واحدهای صنعتی تسریع شد

مدیر فناوری اطلاعات و ارتباطات شرکت ملی گاز ایران گفت: سامانه تامین گاز متقاضیان صنعتی، فرآیند دریافت مجوز و تامین گاز واحدهای صنعتی را شفاف، چابک و ایمن کرده است. به گزارش مهرو به نقل از شرکت ملی گاز ایران، سیدمحمد سراجی بیان کرد: متقاضیان ساخت یا توسعه واحدهای صنعتی، پیش از این ناچار بودند برای ثبت درخواست و اخذ مجوزهای مرتبط، مراحل متعددی را به‌صورت مکاتبه‌ای و حضوری بگذرانند که مستلزم صرف زمان و پیگیری‌های مکرر بود. وی افزود: با راه‌اندازی این سامانه، متقاضی از طریق پنجره واحد زمین وارد فرآیند شده و می‌تواند تمام مجوزهای مورد نیاز، از جمله تامین گاز را به‌صورت یکپارچه و غیرحضوری پیگیری کند؛ اقدامی که گام مهمی در تسهیل فضای کسب‌وکار و تسریع خدمت‌رسانی به بخش صنعت به‌شمار می‌رود. مدیر فناوری اطلاعات و ارتباطات شرکت ملی گاز ایران با اشاره به زیرساخت‌های فنی این طرح گفت: جمع‌آوری داده‌های مکانی در شرکت‌های گاز استانی و مناطق عملیاتی در سال‌های گذشته با تلاش همکاران انجام و این داده‌ها در قالب فرمت‌های استاندارد مکانی در سامانه جامع اطلاعات مکانی شرکت ملی گاز ایران (IGN) بارگذاری شد. سراجی با بیان اینکه یکپارچگی و استانداردسازی داده‌ها از ویژگی‌های اصلی این سامانه است که ما را از پراکندگی اطلاعات عبور داد و به انسجام و وحدت داده‌ای رساند، ادامه داد: معماری سامانه به‌صورت سرویس‌گرا طراحی شده تا با برخورداری از چابکی، امکان تبادل داده با سایر سامانه‌ها را بدون اختلال فراهم کند. وی با تاکید بر اهمیت امنیت اطلاعات در این پروژه تصریح کرد: ملاحظه‌های امنیتی از مرحله طراحی در نظر گرفته شد و در آزمون‌های اخیر نیز سامانه توانست از نظر شاخص‌های امنیتی عملکرد قابل قبولی ارایه دهد. همچنین سامانه یکپارچه تحلیل شبکه‌های گازرسانی (SGN) به این بستر افزوده شده که از طریق تبادل داده، فرآیندهای طراحی را برای کارشناسان تسهیل و تسریع می‌کند. مدیر فناوری اطلاعات و ارتباطات شرکت ملی گاز ایران با بیان اینکه حرکت به سمت تحول دیجیتال یک تکلیف سازمانی است، گفت: در ابتدای مسیر تحول دیجیتال قرار داریم و راه‌اندازی این سامانه‌ها از جمله گام‌های نخست در این مسیر است. هدف آن است که فرآیندهای کاری به‌صورت شفاف، ایمن و چابک انجام شود و امکان رصد و پایش مراحل مختلف برای ذی‌نفعان فراهم آید. سراجی با یادآوری اینکه این سامانه و نمونه‌های مشابه می‌توانند دستاوردهای قابل توجهی برای شرکت ملی گاز ایران به همراه داشته باشند، افزود: در عین حال، این سامانه‌ها می‌توانند برای مردم و فعالان اقتصادی نیز امکان دسترسی سریع‌تر به خدمات و اطلاع از وضع درخواست‌ها را مهیا کنند تا متقاضیان در هر مرحله بدانند پرونده آنان در چه وضعی قرار دارد. وی با قدردانی از همکاری شرکت‌های گاز استانی، مدیریت گازرسانی، مدیریت برنامه‌ریزی شرکت ملی گاز ایران، معاونت برنامه‌ریزی وزارت نفت و سایر دستگاه‌های مرتبط بیان کرد: یکی از مهم‌ترین نتیجه‌های اجرای این پروژه، یکسان‌سازی و استاندارد شدن فرآیندها در سراسر کشور است. به گفته مدیر فناوری اطلاعات و ارتباطات شرکت ملی گاز ایران، پیش از این برخی مراحل به‌صورت کاغذی انجام می‌شد و در استان‌های مختلف شیوه‌های متفاوتی برای اجرای آن وجود داشت که گاهی سلیقه‌های اجرایی نیز در روند کار تاثیر می‌گذاشت؛ اما با راه‌اندازی این سامانه، فرآیندها به شکل یکپارچه، مشخص و هماهنگ در سطح ملی اجرا می‌شود. سراجی با بیان اینکه با کار جمعی و بهره‌گیری از دیدگاه‌های تخصصی استان‌ها، اکنون یک فرآیند یکنواخت و استاندارد در سطح شرکت ملی گاز ایران مستقر شده که می‌تواند مبنای توسعه خدمات هوشمند در آینده باشد، تاکید کرد: این اقدام آغاز راه است و با همدلی و هم‌افزایی تمامی بخش‌ها می‌توان گام‌های بلندتری در مسیر تحول دیجیتال برداشت و خدماتی شایسته‌تر و ارزشمندتر به مردم ارایه کرد.

ادامه از صفحه اول

آرامش در نظام تامین و توزیع سوخت

این مقدار در مقایسه با سال قبل حدود ۱۷۵ درصد رشد نشان می‌دهد. این در حالی است که رکورد مصرف سوخت نیروگاهی نیز در سال جاری با میزان روزانه ۱۳۳ میلیون لیتر شکسته شد. بالطبع رفع نیاز نیروگاه‌ها در فصل سرما ماحصل همین مدیریت تامین و توزیع بوده است. گزارش‌های منتشر شده حاکی از آن است که بخش مهمی از این دستاوردها به واسطه مدیریت بهینه و اجرای طرح‌های کیفی‌سازی بوده که با توجه به قطع واردات و افزایش تحویل نفت گاز منجر به افزایش ۴ درصدی تولید این فرآورده نفتی شده است. در این میان نمی‌توان از قدم مهمی که در راستای کمک به سلامت جامعه از طریق تولید و تحویل نفت کوره کم‌سولفور برداشته شده است، غافل شد. بر اساس اظهارات رسمی، وزارت نفت دولت چهاردهم طی شانزده ماه اخیر موفق شده تا معادل ۴۲۰ میلیون لیتر نفت کوره کم‌سولفور تولید و تحویل مصرف‌کننده (عمدتا نیروگاه‌های فعال در شهرهای آلوده) کند. علاوه بر نفت گاز و نفت کوره؛ تامین و توزیع بنزین هم تا حدی قابل قبول بوده است. مشکل در بخش بنزین آنجایی است که روند فزاینده مصرف این فرآورده نفتی با سیاست‌های حاکمیتی فعلی غیرقابل کنترل به نظر می‌رسد. اما وزارت نفت در همین شرایط هم از موضوع افزایش ظرفیت تولید بنزین غافل نبوده و میزان تولید روزانه بنزین کشور نسبت به دولت قبل به‌طور میانگین حدود ۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. در مورد بنزین ذکر این نکته ضروری است که اگر روند روبه رشد مصرف بنزین در کشور کنترل نشود، باید بخش مهمی از منابع و سرمایه کشور مستمرا مصروف سرمایه‌گذاری برای احداث پالایشگاه شود که این گزاره نیز به لحاظ ظرفیت‌های زیست‌محیطی، مالی و اجتماعی اساسا فاقد وجاهت عملی است. اینکه کشور یک سال سخت را پشت سر گذاشته است بر هیچ کس پوشیده نیست. بحران جنگ تحمیلی ۱۲ روزه خود آزمون بزرگی برای مجموعه انرژی کشور به‌ویژه در صنعت نفت و گاز بود. مدیریت مصرف بنزین که رکوردهای مصرف خارق‌العاده‌ای در آن دوران ثبت کرده است اگرچه در سخن شاید آسان آید، اما با توجه به آسیب‌های وارده به بخش‌هایی از ظرفیت ذخیره‌سازی سوخت، در عمل مرهون تدابیری است که از سوی وزارت نفت اتخاذ شد و کشور را در ایام جنگ از مخاطرات اساسی مصون داشت. وضعیت جنگی اگرچه بیش از ۱۲ روز به طول نینجامید، اما ناترازی‌های باقیمانده از قبل و فصل سردی که پیش رو بود لزوم بسیج همه ظرفیت‌های حوزه انرژی را اجتناب‌ناپذیر می‌کرد و البته دقت نظر به حساسیت این امر خطیر منجر به آن شد که امروز نتیجه عملکرد وزارت نفت دولت چهاردهم و بالاخص یک سال اخیر در حوزه تامین و توزیع سوخت قابل دفاع باشد.

سهم واقعی حذف صفر

اما مقایسه آن شرایط با وضعیت فعلی اقتصاد ایران نیازمند دقت بیشتری است. البته بخشی از موافقت‌ها با این طرح به دشواری‌های محاسباتی و بزرگ بودن اعداد بازمی‌گردد، اما این تنها یک مساله ظاهری است. مساله مهم‌تر این است که قیمت‌ها در اقتصاد تورمی دایما در حال افزایشند و ممکن است پس از مدتی دوباره صفرها باز گردند. اگر تورم مهار نشود، حذف صفرها صرفا یک اقدام اسمی خواهد بود. ممکن است در کوتاه‌مدت نوعی تصور روانی ایجاد شود، اما اگر مردم در عمل کاهش تورم را احساس نکنند، این موضوع می‌تواند به سرخوردگی منجر شود. به‌ویژه اینکه کالاهای اساسی و مواد غذایی همچنان با رشد قیمت مواجهند و اگر اجرای طرح نتیجه ملموسی نداشته باشد، اعتماد عمومی آسیب می‌بیند.

طلای داخلی بر سر دوراهی

در یک جمع‌بندی کلی هر چند موارد متعددی در بخش تکنیکی و بنیادین قابل بررسی باشد، اما اگر تعداد بسیاری از پارامترهای اثرگذار را روی این فلز گرانبها و خصوصا در بازار داخل در نظر بگیریم، انتظار می‌رود شاهد رفتاری رشدی در بازه زمانی کوتاه‌مدت و اوایل یک بازه میان‌مدتی باشیم و رفته‌رفته طی زمان بازه میان‌مدتی شاهد شکل‌گیری چرخش نسبی روند صعودی و پس از آن اقدام به برگشت روند و شروع اصلاح طلای داخلی باشیم، اما به واسطه دو طرف مبادلاتی اونس جهانی و دلار در بازار جهانی اصلاحی کم‌فشارتر نسبت به بازار جهانی را در داخل شاهد باشیم که به همین علت هم تا حدود بیشتری این بازار بتواند جذابیت خود را حفظ و حتی در اصلاح هم به صورت کنترل شده‌تری رفتار کند. البته باید به یک مورد اساسی در خصوص اونس جهانی و طلای داخلی اشاره کرد که با توجه به وابستگی این دو به یکدیگر عملا اگر حتی در تمامی بازه‌های زمانی همانند حال حاضر شاهد عدم ثبات در شرایط سیاسی و بین‌المللی در داخل کشور و حتی سراسر جهان باشیم، این مسیر انفجاری رشدی می‌تواند با توجه به اینکه برای بازه کوتاه‌مدتی و میان‌مدتی در نظر گرفته شده در صورت ادامه‌دار بودن چنین شرایطی باعث انتقال آن به بازه بلندمدتی برای این فلز گرانبها چه در داخل کشور و حتی مجدد در بازار جهانی شود.

شرکت انتقال گاز ایران
منطقه یک

نوبت اول
شناسه آگهی: ۲۱۳۷۴۵۳

۱۴۰۴۵۸
فراخوان تجدید مناقصه عمومی / یک مرحله ای / دو نوبته

موضوع: احداث دیوار پیش ساخته بتنی شیرخانه ها و انشعابات خطوط یاردیبلند شماره ۲۰۰۴۰۹۱۸۷۱۰۰۰۰۵۶

مدت قرارداد: ۳۰۰ روز
زمان توزیع اسناد مناقصه: توزیع اسناد مناقصه و کاربرگ استعلام ارزیابی کیفی بین مناقصه گران از تاریخ انتشار آگهی نوبت اول در روزنامه کثیرالانتشار به مدت ۵ روز کاری خواهد بود.
زمان ارائه پیشنهاد: حداکثر تا ساعت ۱۵:۰۰ روز سه شنبه ۱۴۰۴/۱۲/۲۶
زمان بازگشایی پاکت ها: ساعت ۱۰:۰۰ روز چهارشنبه ۱۴۰۴/۱۲/۲۷
شرایط متقاضیان شرکت در مناقصه:
۱- ارائه گواهینامه صلاحیت پیمانکاری در رشته نفت و گاز پایه (۵) یا راه و ترابری پایه (۵) یا ابنیه پایه (۵) از سازمان برنامه و بودجه الزامی می باشد.
نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار: مبلغ ۸،۷۴۲،۵۰۰،۰۰۰ ریال ضمانت نامه بانکی مطابق با آیین نامه تضمین معاملات دولتی به شماره ۱۲۳۴۰۲/ت ۵۰۶۵۹هـ تاریخ ۱۳۹۴/۰۹/۲۲ (واریز وجه نقد به حساب سیبا بانک ملی به شماره حساب ۴۱۰۱۰۹۰۵۷۱۲۱۴۷۳۴ نزد بانک مرکزی و در وجه شرکت انتقال گاز ایران - منطقه یک انجام گیرد).
مدت اعتبار پیشنهادها: پیشنهاد مناقصه گران و ضمانت نامه
شرکت در فرآیند ارجاع کار به مدت ۳ ماه از آخرین تاریخ بازگشت پاکات معتبر بوده و در صورت درخواست مناقصه گذار تا ۳ ماه دیگر قابل تمدید باشد.
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه:
مرکز تماس: ۴۱۹۳۴ - ۰۲۱ دفتر ثبت نام: ۸۸۹۶۹۷۳۷ - ۰۲۱/ ۸۵۱۹۳۷۶۸ - ۰۲۱
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

روابط عمومی منطقه یک عملیات انتقال گاز
آدرس: خوزستان - امیدیه - میانکوه - شرکت انتقال گاز ایران - منطقه یک
صندوق پستی: ۳۱۵ کدپستی: ۱۱۴۸۴-۶۳۷۸۱ تلفن امور پیمانها: ۵۲۶۵۴۵۱۱ - ۰۶۱

نوبت اول: ۱۴۰۴/۱۲/۰۶ نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۲/۱۰